

[Socialministeren.]

til ægtepar, 20 kr. til enlige som erstatning for forhøjelserne af de priser, der er holdt udenfor pristallet. Som følge af pristalsreguleringen er renten pr. 1. oktober 1955 steget her i København således: for ægtepar 5 kr. og for enlige 2 kr., i købstæderne og på landet 3 kr. for ægtepar og 2 kr. for enlige. Og så er der endelig det foreliggende lovforslag, som forhåbentlig bliver vedtaget, og hvorefter rentemodtagerne pr. 1. januar vil få en ekstra ydelse på 150 kr. for ægtepar og 100 kr. for enlige.

Den redegørelse, jeg her har givet, skal ikke forstås, som om jeg mener, at alt er, som det bør være med hensyn til de økonomiske kår, hvorunder vore rentemodtagere lever. I den forbindelse kan jeg oplyse, at jeg håber inden længe at kunne fremsætte et lovforslag om en begyndende folkepensionering, som også vil give rentemodtagerne og selvpensionisterne bedre økonomiske forhold. Men den skal forstås sådan, at jeg stiller disse kendsgerninger op imod dem — og imod det ærede medlem fru Ragnhild Andersen — der vil give det udseende af, at der slet intet hensyn tages til vore rentemodtagere, at der slet intet hensyn tages til dem hverken fra folketingets eller fra regeringens side. Der gøres altså noget.

Søren Andersen: Det ærede medlem hr. Kaj Andresen trøstede sig med, at der er visse faste ydelser, som ikke er zonedelte. Hertil kan jeg kun sige, at det klarer ikke problemet med grundbeløbene. Det tilfredsstillende mig heller ikke, at det ærede medlem hr. Svend Jørgensen trøster mig med den kommende folkepensionsordning. Det bliver jo en pension ovenpå den nuværende aldersrente, i hvert fald for en årrække fremover, og det vil sige, at problemet med at finde de rigtige tal for grundbeløbene stadig består.

Den højtærede socialminister var inde på spørgsmålet om fremskaffelse af den omtalte redegørelse fra statistisk departement. Jeg skal ikke betvivle ministerens fremsættelse, men mig bekendt var det sådan, at man var i gang med en sådan undersøgelse, men standsede den af hensyn til det fremsatte lovforslag om det statistiske departements virksomhed. Jeg kan ikke for-

stå, at den højtærede socialminister ikke kunne have sagt til sin kollega finansministeren: hør, kære kollega, disse tal må vi have frem; dem har vi brug for; dem har jeg lovet udvalget, folketinget i det hele taget, til brug ved en undersøgelse af rentenydernes kår.

Lad mig også føje til, at det er ikke ret meget, socialdemokratiet har gjort for udligningen af de zonegrænser, som de omtalte så kraftigt, bl. a. under valgkampen. Der er ganske vist sket noget, men såvidt jeg kan se, er det ikke socialdemokratiet, der har sat det i værk; det er tværtimod oppositionen, i hvert fald tinget her, der har haft initiativet med hensyn til en ændring og en forbedring af zonereguleringen.

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem hr. Søren Andersen talte varmt for zoneudligningen og for zonegrænsernes ophævelse. Det er jeg kun glad for at høre; jeg vil dog gerne sige til det ærede medlem, at havde det ærede medlem været lige så opmærksom på dette forhold sidste vinter, havde der været mulighed for at få gennemført den fulde ophævelse af zonegrænserne, nemlig ved medvirken til vedtagelse af det kommunistiske partis forslag her i tinget. Jeg beklager, at det ærede medlem så sent kom i tanker om det. Et andet udtryk for, at det ærede medlem er for længe om at komme på det rene med zonegrænsernes uretfærdighed, er hans forhold til spørgsmålet om beklædningshjælpen. Mange gange har mit parti her i tinget stillet forslag om at hæve beklædningshjælpen i købstæder og landkommuner til samme højde som i hovedstaden; men det ærede medlem har stemt imod. Jeg ville gerne se, at det ærede medlem også i slige situationer, hvor der var en mulighed for at komme rentemodtagerne i købstæderne og landkommunerne i møde, var med, når der skulle stemmes, for ellers kommer man jo ingen vegne.

Den højtærede socialminister var formentlig så krænket over fremsættelsen af mit partis forslag her i tinget, at han ikke ville takke mig, fordi jeg har stillet forslag om en fordobling af satserne i ministerens lovforslag. Jeg skal såmænd ikke bebrejde ministeren, at han kun vil takke dem, der vil lade sig nøje med det, den højtærede minister kommer med; men når den højtærede